

اول یوحنا باب ۴

شناختن روح خدا و روح شیطان

۴۱ ای عزیزان، به هر نبوتی (الهامی) اعتماد نکنید، بلکه آنها را بیازمایید تا ببینید که آیا در واقع از جانب خداست یا نه، زیرا عدّه زیادی هستند که به سرتاسر دنیا رفته، به دروغ نبوت می‌کنند. ۲ چگونه می‌توان نبوتی را که از طرف روح خداست تشخیص داد؟ هرکه با هدایت روح اقرار کند که عیسی مسیح در جسم ظاهر شد، از جانب خداست ۳ و هرکه مُنکر این حقیقت شود نه تنها از جانب خدا نیست، بلکه او دارای روح «دشمن مسیح» می‌باشد. شما شنیده‌اید که او می‌آید، درحالی‌که هم اکنون در این جهان است.

۴۴ ای فرزندان من، شما به خدا تعلق دارید و بر کسانی‌که به دروغ نبوت می‌کنند غلبه یافته‌اید، زیرا روحی که در شماست از روحی که در این دنیا کار می‌کند، قویتر است. ۵ آنها متعلق به این دنیا هستند و دربارهٔ امور دنیوی سخن می‌گویند و به این سبب دنیا به آنها گوش می‌دهد. ۶ اما، ما فرزندان خدا هستیم و هر کسی که خدا را می‌شناسد به ما گوش می‌دهد. درحالی‌که کسی‌که به خدا تعلق ندارد، سخنان ما را قبول نمی‌کند. پس به این ترتیب، ما می‌توانیم پیام حقیقت را که از جانب روح خداست، از پیامهای نادرستی که از جانب ارواح دیگر هستند، تشخیص دهیم.

خدا محبت است

۷ ای عزیزان، ما باید یکدیگر را دوست بداریم، زیرا دوستی و محبت از جانب خداست. هرکه محبت دارد، فرزند خداست و خدا را می‌شناسد. ۸ اما، آنکه محبت ندارد از خدا کاملاً بی‌خبر است، زیرا خدا محبت است. ۹ و محبت خدا از این طریق به ما آشکار گردید که خدا پسر یگانهٔ خود را به جهان فرستاد تا ما به وسیلهٔ او حیات داشته باشیم. ۱۰ محبتی که من از آن سخن می‌گویم، محبت ما نسبت به خدا نیست، بلکه محبت خدا نسبت به ماست. محبتی که باعث شد او پسر خود را به عنوان کفّارهٔ گناهان ما به جهان بفرستد. ۱۱ ای عزیزان، اگر محبت خدا به ما چنین است، ما نیز باید یکدیگر را دوست بداریم. ۱۲ هیچ‌کس هرگز خدا را ندیده است، اما اگر ما یکدیگر را دوست بداریم، خدا در ما زندگی می‌کند و محبت او در ما به کمال می‌رسد.

۱۳ چگونه می‌توانیم بدانیم که خدا در ماست و ما در خدا؟ از اینکه او روح خود را به ما بخشیده است! ۱۴ ما خود دیده‌ایم و شهادت می‌دهیم که خدای پدر، پسر خود را فرستاد تا نجات‌دهندهٔ عالم باشد ۱۵ و هرکه اقرار کند که عیسی پسر خداست، خدا در اوست و او در خدا. ۱۶ ما از محبت خدا نسبت به خود آگاهییم و به آن اطمینان داریم. خدا محبت است و هرکه با محبت زندگی می‌کند، در خدا ساکن است و خدا در او. ۱۷ به این وسیله محبت در ما به کمال رسیده است تا در روز داوری اعتماد داشته باشیم، زیرا زندگی ما مانند زندگی او در این جهان است. ۱۸ کسی‌که محبت دارد، نمی‌ترسد و هرکه بترسد هنوز به محبت کامل نرسیده است؛ زیرا محبت کامل ترس را دور می‌سازد، ولی شخصی می‌ترسد که در انتظار مجازات است.

۱۹ ما به دیگران محبت می‌کنیم چون اول خدا به ما محبت کرد. ۲۰ اگر بگوییم: «من خدا را دوست دارم.» درحالی‌که از دیگری خود نفرت داریم، دروغگو هستیم، زیرا اگر کسانی را که می‌بینیم محبت نمی‌کنیم، محال است خدایی را که ندیده‌ایم محبت نماییم. ۲۱ فرمانی که او به ما داده است چنین است: «هرکه خدا را دوست دارد، باید دیگران را نیز دوست بدارد.»